

Лъчезарни сонети 2018

Сборник с избрани 4+13 из 159 сонета от анонимен Първи всебългарски конкурс „Награда Лъчезар Станчев за поезия в сонет“ от Община курорт Вършец, 2018 г.

С подкрепата на „Фондация Лъчезар Станчев за поезия“ – Съорганизатор, Национален литературен музей, Алманах „Огоста“, в. „Труд“, БНР „Радио Видин“, Регионална библиотека „Гео Милев“ – Монтана и вестник „Вършец“. Обявата е публикувана в Интернет, в. „Труд“, в. „Сера“, БТА, в. „Литературен вестник“, в. „Словото днес“ и в. „Вършец“.

Изданиято на Сборника и изборът на 4+13 из 159 сонета е от „Фондация Лъчезар Станчев за поезия“ – съорганизатор на Конкурса.

Аз ли??? / Петър Кацаров Пловдив

На Лъчезар Станчев
„Ще дойде ли поток от светлина,
широк и мощен,
за да измие
и теб „Комерсиал“,
и тая улица от мрак и кал!“

„Докосвам с устни и изпивам капката,
частица от небесната душа.“

Те си мислят, че мислят за всичко,
но не знаят със себе си що да
сторят в мрака, а уж се обичат
и твърдят, че творят за народа.

Те се мъчат живота да яхнат,
но не знаят, какво тук с Пегаса
да направят и смятат те смехнат,
щом си влюбен в това, що не гасне.

Те крещат, че вината е в тебе...
Не разбират, какво тук им свеждаш
с тази светла усмивка – потребна
на човешката, крехка надежда.

Стих ти свалям в нощта вместо шапка,
зърнал вечност у твоята капка!

Студен сонет / Калин Михайлов София

Примамливото подло огледало
ме дебне пак, но как съм уморен
от този образ вечно отегчен,
привидно запечатал мойта цялост!

Ще трябва да му метна одеяло –
единственото в тоз апартамент
и нека да ми е студено, нека
да зъзне поетичното ми тяло!

Не ще се превъзнася то така,
не ще копнее все да се оглежда
във всякакви несбъднати надежди
и няма да се питам вече как
заплита ме в измамната си прежда.
Душата е по-истинска под скрежа.

Поети и жени / Константин Лаков София

Сезоните на възрастта се сменят
и месеците профучават като дни.
Онази със косата ми се смее –
а аз все още мисля за жени.

Доцаках петдесет и пета есен.
Когато есенният дъжд вали,
усещам, че ме хваща плесен –
но аз все още мисля за жени.

Въртят ме кокалите, разни ишиаси
са ми на гости като у дома си –
но имам ли акъл да ми вури?
Поетите все мислим за жени.

Я вместо да ни давате награди,
бастисвайте ни още млади...

Есента е жена / Христина Главанова Севлиево

Представи си, че срещнеш висока жена
с мокасини червени. И мокра коса.
С пъстроперо сако на кафяво рае...
Тя е птица и късното лято кълве.

Тази странна особа витае навред,
топлината полива и с пръсти безчет
по листата полага прощални бои,
но с отсенки, в които тъгата струи.

Щом се спусне и веине вихрушково в мен
с къса сянка поляга смутения ден
в уморените летни безцветни треви.

Затова щом развее дъждовна коса,
разпознавам и себе с в тази жена
с листопадните багри и в мен придошли.

Издателство „Жанет 45“ и
„Фондация Лъчезар Станчев за поезия“ представят:

„Капка“ от Лъчезар Станчев,
с избор от Светлозар Игов на сонети,
стихове с Париж от 1930-те,

първата любовна пролет в градския модернизъм и
Голямата годишна награда за поезия от 1939 г.

13 октомври 2018 г., събота, от 17:00 в Лит. клуб „Перото“.

Стихотълкувание от д-р Надежда Стоянова,
преподавател в СУ „Св. Кл. Охридски“.

Рецитал от публиката, спомени с видео
от Радой Ралин и Валери Петров със следовника Вутимски...
Китарни фрагменти изпълнява Йордан Рибаров.

Чества се 110 г. от рождението на първия Лъчезар –
Поета на Усмивката, с хит на Митко Щерев и „Трамвай № 5“.

а) Полет / Любомир Чернев София

Сред празната човешка суета
една усмивка ме настигна някак си.
Препречи и възлите. Спря на пясъка
и се обърна цяла към света.

Не я очаквах. Даже ме учуди!
И раздели ме с моето море.
И с детската мечта – да бъда буден,
щом любовта на пясъка ме спре.

Аз възрях се в нея... Колко дълги нощи
съм търсил своя път към красотата,
а всъщност тя до мене е била.

На този бряг следите ти все още
ги има... Аз държа те за ръката.
Ръцете ни превръщат се в крила!

б) Яхния от безсмислици (и шипка истина) / Стефани Ангелова Варна

Сонет за сбърканото ястие Вселената,
горещият ордьовър на живота
със привкус на димящо Сътворение –
величие, преглъщащо се с болка.

Сонет за супата безвкусна Съществуване;
наблъскана с подправки всевъзможни,
подсилващи една след друга чувството,
че винаги ще липсва нещо още.

Сонет случаен за кулинарията,
солящ кристалче след кристалче философия
в отчаян опит да спаси чинията
с отдавна вкиснала се за света теория.

Сонет за вечното, неоправдано търсене
на смисъл, даващ вкус с едно поръсване.

в) Обяснение в любов / Петя Александрова София

Ти ми хващаш ръката и тя отмалява.
Тази моя ръка, уж послушна до днес,
тя е ангел, разнасящ благата вест;
„Радост! Слушайте - чудото става!“

Как да моля, да викам, да плача сега –
дланта ми лежи в твоята, като упоена.
Земята се врътна, зимата цъфна зелена,
от брезите премръзнали капят капки мъзга...

Не отпуская ръката ми нито за миг!
Дръж я като присъда, запечатана в плик...
Иначе ручеят млъква, звездите гаснат съсем...

Ако трябва, бих прекрала вечност така –
цяла в думи, които няма да произнесем...
И ще прорастне ръката ми в твоята топла ръка.

г) България / Иван Беловски София

Страна свещена си за мен,
в пръстта ти спят незнайни войни
и твоите знамена достойни,
не са попадали във плен.

Една си ти на този свят,
като смъртта, като живота.
Мнозина виждат в теб Голгота,
далече търсят благодат.

Намират ли го там, не знам,
това не ме интересува.
Родино, ти си моят храм,

където с гордост се черкувам.
Не вярвам по света голям,
народ без теб да съществува!

Наградите от Първи Всебългарски конкурс
„Награда Лъчезар Станчев за поезия в
сонет“ от Община курорт Вършец '2018
бяха връчени от

Кмета инж. Иван Лазаров на 2 август
по време на „Празника на курорта,
минералната вода и Балкана – Вършец“.

ПЪРВА НАГРАДА: Петър Кацаров за „Аз ли??“

ОТЛИЧИЕ:
Калин Михайлов за „Студен сонет“,
Константин Лаков за „Поети и жени“ и
Христина Главанова за „Есента е жена“.

Журито на конкурса: поетите
Бойко Ламбовски – председател и
Мартен Калеев, и литературката
проф. Румяна Л. Станчева се е
ръководило от принципа за висока
художествена стойност на текста, както и
от степента за формално съответствие на
формата „сонет“, съчетана с безспорна
стихотворна култура на авторите.

ОТЗИВИ

Общината във Вършец отчете
резултатите от националния литературен
конкурс на името на родения в града поет
Лъчезар Станчев. Благодаря на всички,
които изпратиха творби за конкурса, вие
направихте Вършец по-популярна
дестинация, прибавяйки към неговите
забележителности и романтиката на
нежната поезия, заяви кметът Иван
Лазаров...

Кметът на Вършец Иван Лазаров
даде дума, че общината ще направи
конкурса ежегоден. (из Кмета.bg)

Кметът благодари на поетите и обеща
конкурсът да има и следващи издания. (из БТА)

Бойко Ламбовски:

Имам честа да представя резултатите
от **Първия Всебългарски конкурс** за
„Награда Лъчезар Станчев за поезия в
сонет“ от Община Вършец '2018 г. с
подкрепата на „Фондация Лъчезар Станчев
за поезия“ – съорганизатор.

Бях много изненадан от резултатите,
които се получиха в този конкурс.
Очаквах, че като прощупалик на това
амбициозно литературно издание ще се
съберат 20-30, максимум 40 участници.
**159 сонета, скъпи българци. 159 в тази
най-висша форма на стихотворното
майсторство, наречено сонет. И съм
изключително радостен да ви кажа,
че връщането към тази класическа
форма сред българските поети е един
прекрасен знак за облагодияване на
стихотворната култура.**

За съжаление, уви, в днешното
време, в което високите образци отстъпват
често пред липсата на вкус, пред
ерзаца, това се случва и в поезията.
Сещате са за един анекдот,
разказан на диалект:
„Ти моеш ли да свириш на
акордеон?“ „Абе не съм
пробвал, ама моем
и да мом.“...

Профилнава на следващата страница.

Издателство Жанет 45 и
Фондация Лъчезар Станчев за поезия
представят

„Капка“ от Лъчезар Станчев,
с избор от Светлозар Игов на сонети,
стихове с Париж от 1930-те,
първата любовна пролет в градския модернизъм и
Голямата годишна награда за поезия от 1939 г.

13 октомври
събота | 17:00
2018

Литературен клуб „Перото“ НБК
пл. България 1 | София
1400

ПОКАНА